

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu *JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD.*, v právnej veci žalobcu: **Slovenský pozemkový fond**, Búdková č. 36, Bratislava, právne zastúpeného BOLLARDT s.r.o., advokátska spoločnosť so sídlom Leškova č. 3, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Bratislave**, Chlumeckého č. 2, Bratislava, za účasti: **Hlavné mesto SR Bratislava**, Primaciálne nám. č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 88/05-Na zo dňa 16.1.2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/131/2006-126 zo dňa 25.3.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/131/2006-126 zo dňa 25.3.2011 **m e n í t a k, že žalobu z a m i e t a a žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.**

Žalobcovi a účastníkovi konania Hlavnému mestu SR Bratislava náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie žalovaného č. Co 88/05-Na zo dňa 16.1.2006 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi ich náhradu v sume 410,64 € na účet právneho zástupcu žalobcu.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo na základe uznesenia NS SR sp. zn. 6Sžo/274/2009 zo dňa 27.7.2010, ktorým bol zrušený jeho pôvodný rozsudok o zamietnutí žaloby žalobcu, dospel k záveru, že predpokladom prechodu pozemkov do vlastníctva obcí bola existencia práva hospodárenia, ktoré patrilo národnému výboru k rozhodnému obdobiu, t.j. k účinnosti zákona č. 369/1990 Zb. – ku 24.11.1990. Konštatoval, že v zmysle zákona č. 279/1949 Zb. národné výbory spravovali národný majetok zverený do ich správy príslušným ústredným orgánom. Poukázal na judikatúru NS SR a na skutočnosť, že národné výbory tento majetok nemali v trvalej správe a teda im mohol byť zverený len do dočasnej správy v zmysle vyhl. č. 507/1950 Ú.v. Do trvalej správy národných výborov mohol prejsť až po 1.9.1959 v zmysle vyhl. č. 158/1959 o správe neprideleného poľnohospodárskeho majetku nadobudnutého z pozemkových reforiem. Preto dospel k názoru, že dotknuté pozemky mali národné výbory k 24.11.1990 iba v dočasnej správe a z tohto dôvodu neprešli do vlastníctva obcí.

Žalovaný včas podaným odvolaním navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť. Krajskému súdu vytýkal, že z jeho rozsudku nie je zrejmé, aká konkrétna skutočnosť nepreukazuje oprávnenosť zápisu vlastníctva vedľajšieho účastníka. Poukázal na rozsudky NS SR sp. zn. 2Sžo/246/2008 a 1Sžo/183/2008, ktorými boli potvrdené rozsudky prvostupňového súdu o zamietnutí žaloby žalobcu, pričom išlo o identický skutkový stav ako v predmetnej právnej veci. Ďalej uviedol, že na základe žaloby žalobcu zrušené rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, preto sa po rozhodnutí

o námietkach pokračovalo v konaní o ROEP, ktoré pre k.ú. R. už bolo ukončené dňa 10.7.2007 a ROEP bol ako celok schválený a zapísaný záznamom do katastra nehnuteľností.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že jedným z dôvodov zrušenia pôvodného rozsudku krajského súdu o zamietnutí žaloby bolo, že krajský súd sa mal podrobne vysporiadať s doteraz spornou otázkou, či k predmetným pozemkom mal bývalý MNV právo hospodárenia, z akého titulu a na základe akého konkrétneho zákonného ustanovenia malo prejsť vlastnícke právo na mesto. Potrebné bolo aj objasnenie otázky, či právo hospodárenia bývalého MNV bolo trvalé alebo dočasné a či dočasná správa postačovala na prechod pozemkov do vlastníctva mesta. Podľa názoru žalobcu krajský súd správne dospel k záveru, že podmienky na prechod vlastníctva na mesto neboli splnené a svoj rozsudok aj dostatočne odôvodnil, keď uviedol s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia, že k 24.11.1990 boli pozemky len v dočasnej správe. Dodal, že účelom konania podľa ustanovení § 247 a nasl. OSP je výlučne preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu a nie náprava protiprávneho stavu a preto ak by súd dospel k záveru o nezákonnosti správneho rozhodnutia, musel by žalobe vyhovieť bez ohľadu na vykonateľnosť rozhodnutia. K rozsudkom NS SR, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazoval uviedol, že v týchto rozsudkoch súd neriešil posúdenie charakteru správy konfiškovaných pozemkov, ani otázku, či dočasná správa postačuje na prechod vlastníctva na mesto, preto na nich nemožno v tomto konaní prihliadať.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril aj účastník Hlavné mesto SR Bratislava, ktorý žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného a dodal, že zápisu vlastníckeho práva k predmetnému pozemku v prospech mesta nebránili nároky iných subjektov, ani žiadne zákonné prekážky. Zdôraznil, že konanie o ROEP už bolo právoplatne ukončené a vzhľadom na to, že od zápisu schváleného ROEP už uplynulo viac ako 3 roky, nebolo by možné v tejto veci postupovať podľa § 7 ods. 6 a 7 zákona č. 180/1995 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 17.januára 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (na základe žaloby), ktorým žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o vyhovení námietkam Hlavného mesta SR Bratislavy a oprave registra obnovenej evidencie nehnuteľností v k.ú. R., a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmito rozhodnutiami predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V danej veci odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmvacieho konania je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, ktorými bol opravený register obnovenej evidencie nehnuteľností v intenciách ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Účelom uvedeného zákona je v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len "konanie") zistiť dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe zostaviť a schváliť register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len "register"). Predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou (§ 3 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov - ďalej len katastrálny zákon), **ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií** (§ 8 ods. 1 písm. a) a b) a § 78 ods. 1 katastrálneho zákona) (ďalej len "pozemok"), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak. Katastrálny úrad [§ 3 ods. 2 písm. a)] vyberie na konanie určený operát (napríklad § 8 katastrálneho zákona) (§ 1 ods. 1, 2, 3 zákona).

Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. a, b, c/ zákona správny orgán zriaďuje pre každú obec komisiu na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len "komisia") (zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov). Komisia spolupracuje so štátnymi orgánmi a s účastníkmi konania pri príprave a pri organizačnom zabezpečení zostavenia registra, zabezpečuje a zhromažďuje podklady potrebné na zostavenie registra a na rozhodnutie správneho orgánu podľa § 11 a 12, plní ďalšie úlohy podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1 - 6 zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní – ďalej len Správny poriadok), ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy (katastrálny zákon). Konanie sa uskutočňuje pre každú obec. Ak obec tvorí viac katastrálnych území, register sa zostavuje osobitne pre každé katastrálne územie. Konanie sa začína na podnet správneho orgánu. Konanie sa začína dňom vyvesenia oznámenia správneho orgánu o jeho začatí (§ 18 ods. 2 a § 26 Správneho poriadku) na vhodnom mieste v obci (jej časti); toto oznámenie bude vyvesené až do schválenia registra. V oznámení podľa odseku 4 správny orgán vyzve nájomcov pozemkov alebo iné oprávnené osoby (§ 7 katastrálneho zákona), aby v lehote určenej v oznámení poskytli údaje o pozemkoch v ich užívaní a o právnych vzťahoch k nim, ktoré sú im známe z doterajšieho vyporiadania právnych vzťahov k týmto pozemkom podľa osobitných predpisov (napríklad zákon č. 229/1991 Zb.). Nájomcom a iným oprávneným osobám sa oznámenie doručí do vlastných rúk. V oznámení podľa odseku 4 sa uverejní aj určený operát, uvedie sa časový postup

konania a určí sa lehota na predkladanie listín o právnych vzťahoch k pozemkom, ktoré nepredložia osoby uvedené v odseku 4.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločnosťami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci. **Správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov. Priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje.**

Podľa § 7 ods. 1 až 7 **správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe spolu s poučením o možnosti podať námietky.** Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 a 4. Neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo štátna organizácia lesného hospodárstva, ak ide o lesné pozemky; komisia doručí fondu alebo štátnej organizácii lesného hospodárstva výpis z návrhu registra.

Námietky spolu s ich odôvodnením možno podať komisii do 30 dní odo dňa doručenia výpisu z návrhu registra, ak ide o účastníkov konania, ktorým sa výpis doručuje, uverejnenia návrhu registra, ak ide o neznámych vlastníkov alebo účastníkov konania, ktorým výpis z návrhu registra nebolo možné doručiť alebo ich pobyt, alebo sídlo nie sú známe.

Námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi

pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správne mu orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Na námietky podané po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 a na námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie, komisia neprihliadne. Komisia o tejto skutočnosti písomne informuje toho, kto námietku podal.

Schválený register je verejná listina, na základe ktorej katastrálny úrad zapíše údaje registra do katastra nehnuteľností (§ 34 katastrálneho zákona).

Podľa § 12 ods. 1 až 5 zákona ak sa v konaní zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní (§ 63 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), alebo o zápise za vlastníka (§ 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam), alebo protokol a zoznam o prechode vlastníctva veci štátu na obec (§ 14 ods. 1 a 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov), správny orgán môže na návrh rozhodnutím a) potvrdiť nadobudnutie vlastníctva vydržaním inou osobou, b) potvrdiť, že pozemky sú vo vlastníctve štátu alebo inej osoby, a to aj vtedy, ak sú dotknuté pozemky a právne vzťahy k nim evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií; vydaním rozhodnutia správneho orgánu strácajú osvedčenia alebo protokoly a zoznamy platnosť.

Návrh na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1 podáva komisii ten, kto o vydanie rozhodnutia preukáže právny záujem, najneskôr však v lehote ustanovenej na podanie námietok (§ 7 ods. 2). Komisia návrh posúdi a so svojím stanoviskom ho predloží správne mu orgánu na rozhodnutie.

Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 možno podať opravný prostriedok podľa osobitného predpisu.

Ak správny orgán o návrhu podľa odseku 1 nerozhodne do schválenia registra, zaradia sa tieto pozemky do súpisu pozemkov uvedených v § 8 ods. 1 písm. b). Evidovaný vlastník nemôže do rozhodnutia správneho orgánu s týmito pozemkami nakladať.

Rozhodnutie vydané podľa odseku 1 je verejná listina, na ktorej základe sa vykoná zápis do katastra nehnuteľností (§ 34 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. v znení zákona č. 255/2001 Z.z.).

Z citovaných právnych noriem vyplýva, že konanie o obnove evidencie nehnuteľností je technicky a právne zložitý proces, ktorý pozostáva z dvoch samostatných konaní, ktoré sú technicky a právne podmienené, a to z konania o zostavenie návrhu registra a z konania o schválenie registra. Komisia v konaní o zostavenie návrhu registra o obnove evidencie nehnuteľností vypracuje návrh registra na základe údajov zistených podľa § 6 ods. 1 zákona, teda z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci a ďalších podkladov, pričom priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje. **Proti tomuto návrhu je prípustné podať v zákonnej lehote námietky.** Námietky po zabezpečení zákonom predpokladaných podkladov komisia predkladá správnomu orgánu – správe katastra na rozhodnutie. Až po právoplatnom rozhodnutí o námietkach správou katastra môže sa začať konanie o schválenie registra o obnove evidencie nehnuteľností a až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol schválený register o obnove evidencie nehnuteľností, **katastrálny úrad zapíše údaje registra do katastra nehnuteľností (§ 34 katastrálneho zákona).**

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, zistil, že Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, pracovisko V, rozhodnutím č.k. O-1-6/05-roep.Rus zo dňa 4.10.2005 vyhovelá námietke Hlavného mesta SR Bratislava proti návrhu ROEP v k.ú. R. a opravila ROEP tak, že pri parcelách určeného operátu č. X. a č. X. zrušila zápis v časti vlastníka Š. (SPF) vo vlastníckom podiele ½, Ľ. (SPF) vo vlastníckom podiele ¼, T. (SPF) vo

vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$ a v časti titul nadobudnutia – výmery č. 20733/obl.-1949 a 20738/obl.-1949 a zapísala v časti vlastník Hlavné mesto SR Bratislava v podiele 1/1 a v časti titul nadobudnutia zákon č. 138/1991 Zb.

Na základe odvolania žalobcu žalovaný preskúmaným rozhodnutím rozhodnutie správy katastra potvrdil s odôvodnením, že konanie podľa § 12 zákona je špeciálnym správnym konaním v rámci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim, pričom správny orgán môže v tomto konaní rozhodnutím potvrdiť, že vlastníkom pozemku je iná osoba, než ktorej bolo toto právo osvedčené vydaním notárskeho osvedčenia, alebo potvrdené spísaním protokolu a záznamu o prechode vlastníctva veci štátu na obec. Žalovaný sa stotožnil so záverom správy katastra, podľa ktorej vzhľadom k tomu, že z listinných dôkazov vyplynulo, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam bolo zapísané na Československý štát v správe MNV R. v podiele 1/1 na základe rozhodnutia Finančného odboru rady ONV Bratislava - vidiek, prešlo vlastníctvo štátu podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. na obec.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov sa vecou náležite zaoberali v intenciách ustanovenia § 12 zákona a zo skutkových okolností vyvodili správny právny názor.

Súdy v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku v zmysle §§ 247 a nasl. preskúmajú zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu na základe žaloby v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach, zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmajú v rozsahu vymedzenom v žalobe (§ 249 ods. 1, 2 v spojení s § 250h ods. 1 OSP), pričom pri preskúmaní je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolací súd sa v danej veci preto stotožnil s právnym záverom žalovaného, že pre posúdenie dôvodnosti námietok vznesených Hlavným mestom SR Bratislavy bolo

rozhodné zistenie, či ku dňu účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. boli pozemky, ku ktorým uplatnilo námietky, vo vlastníctve Slovenskej republiky a národnému výboru k týmto nehnuteľnostiam patrilo právo hospodárenia.

Podľa § 2 ods. 1, 7 zákona č. 138/1991 Zb. do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu (zákon SNR č. 369/1990 Zb.) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

Z listinných dôkazov v danej veci vyplýva, že proti návrhu ROEP v zákonnej lehote podalo námietky Hlavné mesto SR Bratislava s tým, že vyhotoviteľ ROEP nesprávne prešetril právne vzťahy k pozemkom zapísaným v PK vl. č. X.. Námietka bola prerokovaná na komisii a predložená správne orgánu na rozhodnutie podľa § 7 ods. 3 zákona s konštatovaním, že vzhľadom k tomu, že sporné vlastnícke právo bolo prešetrované a vyhotoviteľom zapísané na známych vlastníkov s neznámym pobytom, nebolo možné ich požiadať o vyjadrenie a preto bol Slovenský pozemkový fond vedený ako správca dotknutých pozemkov. Na základe výpisu z pozemnoknižnej vložky č. X., k.ú. R. a rozhodnutia Finančného odboru rady ONV Bratislava – vidiek č. Fin 4/6798/1961 zo dňa 1.9.1961 bolo preukázané, že vlastníctvo bolo zapísané v prospech Československého štátu, v správe MNV R. Pôvodne boli vlastníkami J. v ½ a manželka A. - maďarskí vysídlení podľa Dohody o výmene obyvateľstva medzi ČSR a Maďarskom. Po ich odchode boli na dotknuté pozemky s parc. č. X. a X. Oblastnou osídľovacou úradovňou v Bratislave Výmerom o umiestnení č. 20733/obl.-1949 a 20738/obl.-1949 umiestnení Š., L. a manželka. Podľa § 6 Nariadenia vlády č. 30/1948 Zb. išlo o odovzdanie predmetných pozemkov **výslovne do dočasného užívania** týchto fyzických osôb, nie do ich vlastníctva.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom žalovaného v danom prípade dôvodnosť námietok vznesených Hlavným mestom SR Bratislava proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov bola preukázaná. Povinnosťou správneho orgánu rozhodujúceho o námietkach v konaní v zmysle § 12 ods. 2 zákona bolo prešetrenie odporujúcich skutočností, na základe ktorých bol zhotovený návrh ROEP a právnych vzťahov

k nim. Správny orgán prvého stupňa v danej veci preto správne postupoval, keď opravil ROEP potom, ako zistil, že predmetné pozemky boli zapísané do registra v prospech Š., Ľ. a jeho manželky na základe výmeru č. 20733/obl.-1949 a 20738/obl.-1949, z ktorého však vyplýva, že tieto pozemky im boli odovzdané výlučne do dočasného užívania a preto správne zapísal do registra ako vlastníka Hlavné mesto SR Bratislavu, pretože z výpisu z pozemkovej knihy vl. č. X. k.ú. R. vyplýva, že vlastníctvo k dotknutým nehnuteľnostiam bolo rozhodnutím Finančného odboru rady ONV Bratislava – vidiek č. Fin 4/6798/1961 zo dňa 1.9.1961 zapísané v prospech Československého štátu, v správe MNV v R. a keďže ku dňu účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. mal bývalý národný výbor k týmto nehnuteľnostiam právo hospodárenia, prešli zo zákona podľa § 2 ods. 1 do vlastníctva mesta.

Odvolací súd zdôrazňuje predovšetkým to, že žalobca v odvolacom správnom konaní **namietal len:**

- že námietka vedľajšieho účastníka v konaní o ROEP sa týkala len parc. č. X. a nie aj parc. č. X.
- skutočnosť, že námietka podľa § 7 ods. 3 zákona nie je identická s návrhom na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 zákona
- nedostatočné dokazovanie nepredložením požadovaného protokolu a zoznamu nehnuteľností, ktorých vlastníctvo malo prejsť z vlastníctva štátu na obec.

S týmito námietkami sa odvolací správny orgán riadne vypořiadal tak, že odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti odporujúce údajom vychádzajúcim z protokolu o prechode vlastníctva štátu na obec a zároveň, že neexistuje takýto protokol a údaje z neho vyplývajúce, s poukazom, že predmetom tohto konania nie sú nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva, ale v pozemkovej knihe. Komisia ROEP správne posúdila pripomienky vedľajšieho účastníka v súlade s § 7 zákona a správa katastra rozhodla správne, keď rozhodla aj o pozemku č. X., pretože zápisy parc. č. X. a X. sú identické a zmeny PK zápisov sa vykonávali súčasne pri oboch pozemkoch, hoci pozemok parc. č. X. nebol predmetom pripomienok predložených vedľajším účastníkom.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené nemohol prihliadnuť na námietku žalobcu, že žalované správne orgány nevenovali pozornosť skutočnosti, že predmetné pozemky boli

iba v dočasnej správe MNV a preto Hlavné mesto SR Bratislava nespĺnilo jednu z podmienok prechodu vlastníctva k veciam na obec ustanovenú v právnej norme § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. a to, že k veci mal národný výbor právo hospodárenia.

Súdy v správnom súdnictve nenahrádzajú konanie správneho orgánu a preskúmajajú zákonnosť jeho rozhodnutia a postupu len v rozsahu uplatnených námietok účastníkov v správnom konaní, pričom zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca uvedenú námietku v správnom konaní vzniesol. Preto je zrejmé, že keď krajský súd na základe žaloby žalobcu zrušil rozhodnutie žalovaného práve z tohto dôvodu, urobil tak nad rámec svojej právomoci.

Odvolačí súd súčasne poukazuje na to, že preskúvaným rozhodnutím nie sú dotknuté práva žalobcu na ochranu vlastníctva, ktorej sa môže domáhať v inom a to v občianskom právnom konaní.

Vzhľadom na uvedené neboli dané dôvody pre to, aby Krajský súd v Bratislave zrušil správne rozhodnutie, ktoré bolo vydané v súlade s vyššie citovanými právnymi predpismi, najmä keď tak urobil z dôvodov, ktoré žalobca po prvýkrát uviedol až v žalobe a v správnom konaní ich vôbec nenamietal. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 v spojení s § 246c ods. 1 OSP zmenil tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (§ 250j ods. 1 OSP).

O trovách konania pred krajským súdom rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 OSP, keď žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní nárok na náhradu trov nevznikol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi pre neúspech v tomto konaní odvolací súd náhradu trov nepriznal a účastníkovi 1/ žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli. Žalovanému zákon (§ 250k ods. 1 OSP) priznanie trov konania neumožňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. januára 2012

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, PhD.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová